

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

B, appellante,
gemachtigde: mr. G.F.M. Coenjaerts-Bindels.

tegen

de **Stichting *** te * verweerster,
gemachtigde: mr. M.W.A. Scholtes.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 8 juni 2009, met bijlagen, beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster d.d. 30 april 2009, waarbij appellante met ingang van 1 augustus 2009 wordt ontslagen. Bij brief d.d. 19 juni 2009, met bijlagen, heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van de Stichting * is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 22 juli 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 9 september 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: de gemachtigde van appellante, de partner van appellante, de gemachtigde van verweerster, alsmede de heer J., algemeen directeur van de Stichting *. De gemachtigde van appellante heeft een pleitnota voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 13 april 1963, is sinds 1 november 1984 bij verweerster als lerares in dienst. Appellante is per 24 maart 2006 ziek geworden. Op 31 maart 2009 heeft het Uitvoeringsinstituut Werknemers Verzekeringen (hierna: het UWV) met ingang van 18 maart 2008 een loongerelateerde uitkering op grond van de regeling Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten (WGA) aan appellante toegekend.

2.2. Bij besluit van 9 april 2009 heeft verweerster het voornemen kenbaar gemaakt om appellante met ingang van 1 augustus 2009 eervol te ontslaan wegens arbeidsongeschiktheid op grond van artikel 3.8 sub 5 van de CAO Primair Onderwijs (CAO PO). Bij besluit van 30 april 2009 is het voornemen omgezet in een definitief besluit.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt zich op het standpunt, dat in het bestreden besluit ten onrechte staat vermeld, dat zij geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om haar zienswijze op het voornemen tot ontslag naar voren te brengen, nu zij bij brief van 27 april 2009 haar bedenkingen heeft ingediend. Van een redelijke heroverweging is volgens appellante dan ook geen sprake. Appellante betoogt voorts, dat verweerster onvoldoende onderzoek naar reële herplaatsingsmogelijkheden heeft verricht. Weliswaar is appellante momenteel blijvend arbeidsongeschikt, maar zij verkeert niet in een zodanige toestand dat het verrichten van arbeid in de toekomst als louter hypothetisch is te beschouwen. Nu er geen herplaatsingsonderzoek heeft plaatsgevonden, kan het ontslagbesluit niet in stand blijven.

3.2. Verweerster stelt zich primair op het standpunt dat zij heeft voldaan aan haar verplichting te onderzoeken of er herplaatsingsmogelijkheden aanwezig zijn (geweest). Appellante is ziek geworden per 24 maart 2006. Op verzoek van appellante is er vanaf 22 februari 2008 een re-integratietraject (2^e spoor) uitgevoerd door re-integratiebureau Amarus. Op 22 februari 2009 heeft verweerster een tussenrapportage van Amarus ontvangen. Uit die rapportage blijkt dat er aanvankelijk intensief contact is geweest tussen appellante en de coach van Amarus, maar dat de fysieke beperkingen van appellante eind 2008, begin 2009, zodanig zijn toegenomen dat een opname in de medische instelling, De Hoogstraat, noodzakelijk was en het contact met Amarus beperkt werd tot e-mailcontact met de partner van appellante. Op 31 maart 2009 heeft het UWV een WIA-beschikking ten behoeve van appellante afgegeven. Daarin is vastgesteld dat appellante 100% arbeidsongeschikt is. Zij ontvangt met terugwerkende kracht met ingang van 10 maart 2008 een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA). Omdat het UWV geen Functieongeschiktheidsadvies meer afgeeft, maar de verwachting of deze arbeidsongeschiktheid binnen 6 maanden na de beschikkingsdatum nog zo zal zijn, impliciet in de WIA-beoordeling wordt meegenomen, concludeert verweerster dat herplaatsingsmogelijkheden voldoende zijn onderzocht en nader onderzoek in het licht van de bevindingen geen ander beeld zal opleveren.

Verweerster stelt zich subsidiair op het standpunt dat appellante heeft verzuimd te onderbouwen welke functies binnen de organisatie van verweerster beschikbaar zouden zijn en ondanks de door het UWV vastgestelde beperkingen voor appellante geschikt zouden zijn. Het ligt immers op de weg van appellante om aannemelijk te maken dat sprake is van een meer dan hypothetische aanname dat zij binnen 6 maanden na het ontslagbesluit alsnog kan re-integreren in een functie binnen de organisatie van verweerster.

4. De beoordeling

4.1. De Commissie van Beroep volgt appellante niet in haar betoog dat geen redelijke heroverweging heeft plaatsgevonden. Uit het bestreden besluit blijkt ondubbelzinnig dat

appellante haar zienswijze op het voornemen kenbaar heeft gemaakt en dat verweerster het standpunt van appellante in haar heroverweging heeft betrokken.

4.2. Blijkens artikel 20 van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs (BZA) kan ontslag wegens arbeidsongeschiktheid worden verleend, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. Er is sprake van blijvende arbeidsongeschiktheid en die ongeschiktheid heeft onafgebroken twee jaar geduurd;
- b. Redelijkerwijs is er geen herstel te verwachten binnen 6 maanden na deze twee jaar;
- c. Er zijn bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden.

4.3. De Commissie van Beroep stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat aan het bepaalde in artikel 20 onder a. en b. van het BZA is voldaan. In geschil is de vraag of aan het bepaalde in artikel 20 onder c. is voldaan.

4.4. Uit de brief van het UWV van 31 maart 2009 blijkt dat appellante ten tijde van de bestreden beslissing 100% arbeidsongeschikt is verklaard, en dat zij niet in staat is te werken. De Commissie van Beroep is van oordeel dat verweerster voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het, vanwege de volledige arbeidsongeschiktheid van appellante, onmogelijk was haar te herplaatsen binnen de Stichting. De stelling van appellante dat zij volgens genoemd schrijven van het UWV een meer dan geringe kans op herstel heeft, maakt het voorgaande niet anders, nu sprake dient te zijn van reële herplaatsingsmogelijkheden ten tijde van het nemen van het bestreden besluit. Verder is gebleken dat appellante sinds 2008 is begeleid door re-integratiebureau Amarus, maar dat deze begeleiding niet het beoogde resultaat heeft opgeleverd, omdat appellante vanwege haar gezondheidstoestand niet in staat was om mee te werken aan een re-integratietraject. Gelet op het voorgaande, is de Commissie van Beroep van oordeel dat verweerster voldoende heeft onderzocht of er ten tijde van het nemen van het bestreden besluit, binnen de Stichting reële herplaatsingsmogelijkheden voor appellante voorhanden waren.

4.5. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 30 april 2009 van het bestuur ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. J. Donner, J. Douwes, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos. De uitslag van het beroep is bij brief van 15 september 2009 in

verkorte vorm aan partijen medegedeeld terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 6 november 2009.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

mr. L.F.A. Bos, griffier